

RAZELE AUROREI

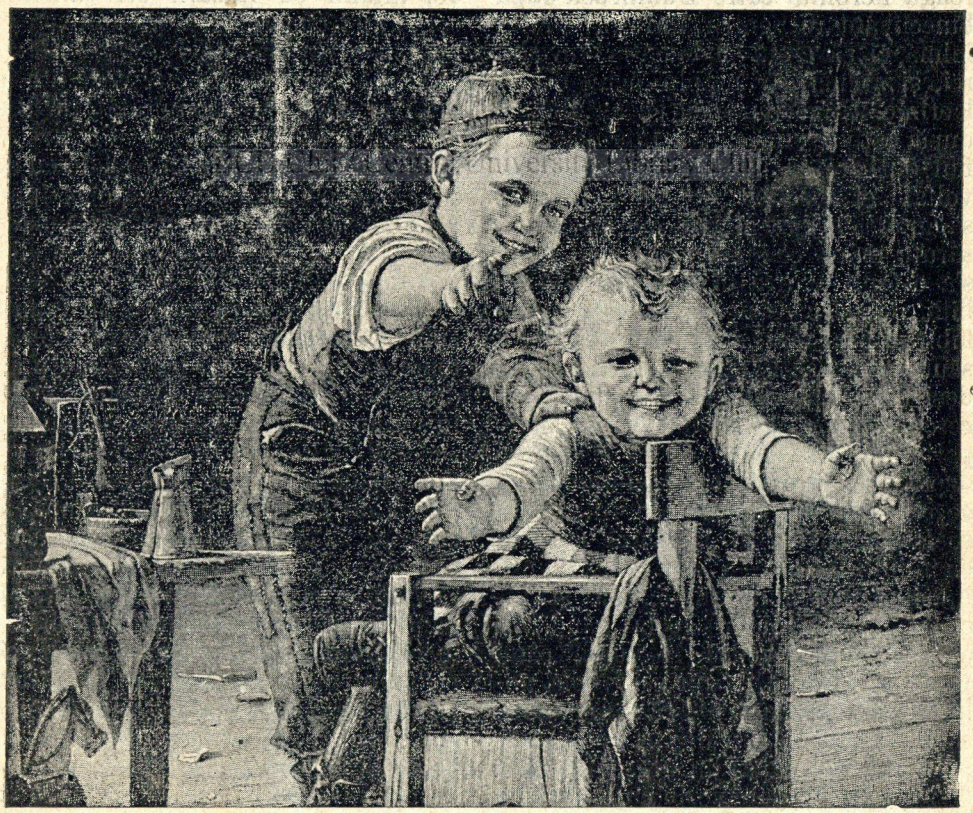
ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Revederea.

1917 JUN 21

ATVETTE

57

(Textul pe cealaltă față).

Revederea.

Pe vremea acestui războiu mare în multe țări abia este familie, dela care nu s'ar fi dus câte un membru din casa iubită pe un timp nesigur, dară totuși pe lângă speranța revederei. Dară nu numai cu ocasiunea războaielor, ci și în vreme de pace e multă despărțirea, desfacerea dela olaltă și și uneori e revederea îmbucurătoare, uneori înse e dureroasă. Să întâmplă, că un fiu în tinăreța sa fragedă trebuie să se desfacă de sânul iubitor a mamei sale văduvă și să se înstreineze foarte departe, ca îngrijindu-se de viitorul său, să capete școlare, învățătură. Gândurile mamei sunt mai necontentit în jurul fiului ei și ea să roagă fierbinte către Dumnezeu după binecuvântare pentru fiul ei, iar în inima ei să arată în bucuria revederei, și atunci să umplu ochii ei de lacrimi. Rugăciunea ei să ascultă, și după câțiva ani ea să întâlnește cu fiul ei, care ca un tânăr frumos dezvoltat, și absolvat de școli, învățat, să grăbește spre mama sai ca să săsărute mâna cea scumpă, care atâta s'a ostenit pentru el și aceea față iubită, de pe care neîncetat strălucește iubirea cea mai adevărată. Câștigul său trebuia să-l împartă cu mama sa, deși i-ar fi plăcut să-l cheltuiască în cercul soților să. Așadar el să îndeparte de casa părintească și merge departe în streinătate. Aici ajunge în aceea societate, în care a dorit, și care societate curînd îi ruinează sufletul cu totul. Trec 4—5 ani. Mama cea îngrijită nu aude nimic, ea și începe a se învoi în acela gând, că abia îl va mai vedea în viață, când într'o zi vine la ea un serv dela poliție și-i face cunoscut, că acuma aduseră pre fiul ei din depărtare pe cale polițiană (pe supă) în oraș. În casa de adunătură poate vorbi cu el. Mama merge acolo și vede înaintea sa o figură strențoasă, scăpătată, ruinată, care nu să grăbește spre salutarea mamei, ci-și pleacă capul, nu îndrăzdrăznește a privi în fața ei.

Aceasta-i apoi o tristă revedere.

Dară vine așa vreme, când într'ozii ne vom revedea, cei mai bătrâni cu cei mai tineri. Cei ce s'au coborât în mormuânt și cei ce încă umblă pe fața pământului. Cei vii și cei morți se vor întâlni și se vor cunoaște.

Aceasta viață pământească e numai o parte mică a existenței cei vecinice. Iute trece și vine alta. Acuma suntem în corp, apoi vom fi afară din corp, apoi ajugem iarăși la starea înviață. Fiecine va rămânea în existență, dară într'o stare foarte diferită și deosebită de olaltă. Părinții să întâlnească cu copiii lor, Dătătorii de lucru cu lucrătorii, simbriașii cu stăpânii lor, regii cu supușii lor, neguțătorii cu clientele lor, cei bogăți se vor întâlni cu Lazarii cei săraci și cei săraci cu binefăcătorii lor.

Este o revedere!

Mama cea plângătoare vede pre iubitul ei copil, pre care atât de timpuriu l-a răpit moartea din brațele ei. Văduva se va întâlni odată cu soțul ei de odinioară, pre care așa mult l-a plâns și copiii vor vedea pre mama cea dulce, iubită, de care au fost lipsiți.

Aceasta revedere va fi pentru multe suflete fericită, încântătoare, fericitoare și măreață, iar pentru mulți așa dureroasă, că plânge sufletul, strigă în chinurile sale cumplite și nu află acolo liniștire.

Fericită revedere, când omul cel temător de Dumnezeu, pios ocupă locul său la Mântuitorul și află acolo pre aceia, eari s'au dus mai înainte.

Văduva ceea ce mult a suferit, dară până în sfârșit așteptândă cu răbdare, încrezându-se în Dumnezeu, zace colo pe patul morții în mica ei cămăruță, Lângă ea sunt doi trei din frații ei sufletești și să roagă. Bolnava cea de moarte începe a cânta și sună despre biruință... apoi tace... după puține minute încă măi oftează odată și pe fața ei se revarsă esprimarea păcei și fericirei... Corpul a încetat a trăi, dară sufletul nici nu observă aceasta, nici nu știe, că a trecut preste

aceea, ce să numește moarte, că aceea nici nu a gustat-o. Deodată aude cântare, dară așa, cum n'a mai auzit; apoi să face lumină pe după el, ființe nespuse de iubite, strălucite îl cuprind, cu gingășie și-l duc... îl duc îngerii în locul cel de odihnă a fericitorilor, în cerul Mântuitorului. Toate strălucesc, toate scilipesc, toate zimbesc și să bucură, din toate să revarsă și isvoarele iubirea. Cu cât mai mult înaintează, cu atât mai frumos, mai plăcut, mai recreitor, mai înviorător este. Apoi urmează spiritele cele fericite în șire întregi și iacă dintre aceia să desvoaltă în strălucire câteva figure luminoase și zboară spre sosinda. Oh ce frumoase sunt! Le cunoaște! Aceștia au fost copiii ei colo pe pământul ce bulgăros, pre cari i-a răpit moartea, dăpoi că ei trăiesc și încă acuma trăiesc cu adevărat. Atunci au pus corpurile lor în pământ și au zis, că sunt îngropați, dară numai ruinele corpului lor trupești s'au pus acolo, pre ei i-au dus îngerii în raiu și aici căpătară strălucire luminoasă, haine albe și finici în mână. Oh ce frumoși sunt, nu ar fi trebuit așa mult plâns după ei. Cu zimbire cerească plutesc spre mama lor de odinioară și o îmbrățișează. Ce fericire! Dară iacă, mai o figură strălucindă să desface dintre ființele cele luminoase! Cine-i acela? Ea îl cunoaște, îndată îl cunoaște. Acela a fost bărbatul ei cel pios, credincios, temător de Dumnezeu odinioară. Fața e tot aceea, dară mii de ori mai frumoasă, mai plăcută; ce este pe ea, ce exprimă, toate sunt atât de minue de frumoase și fericitoare. Plutește spre ea și o îmbrățișează, oh ce o revedere! Oh ce fericire! Dară nu mai sunt soți căsătoriti, că aici nu este deosebire de bărbat și femeie, ei toți sunt ca îngerii. Abia trebuie a vorbi, că gândurile să înțeleg și sămțămintele răsună: Oh ce fericiti suntem! Apoi întreaga mulțime începe a cânta laudă și preamărește bunătatea, mila lui Dumnezeu, care prin Iisus i-a rescumpărat și i-a făcut de fii lui. Frumseța cea

fără capăt a raiului să poate neîncetat admira în fericire și neîncetat a întimpina pre așa unii, despre cari deja pre pământ s'a interesat. Oh fericită revedere! Dară... vai... înfricoșată revedere e aceea, când să întâlnește tata în întunerecul condamnării cu fiul său și acela-i face imputări. Oamenii să întâlnească cu duhovnicul (preotul) lor și voiesc a-l trage la socoată, că pentruce i-a alunecat în iad. Bețivul să întâlnească cu cărcimarul și îl acopere cu injurările sale, că pentruce i-a măsurat veninul alcoolului. Bogatul arde în flăcări; pre domnitorii cei răi îi acopere disprețul supușilor lor de mai nainte. Fețele sunt tot acelea, ca pre pământ, dară sunt urite și îngrozitor de schimosite. Oh ce o revedere cu condamnare!

Acesta-i viitorul și va urma pentru toți.

Iubim noi în adevăr pre cei ce sunt ai noștri? Voi-am noi să-i vedem fericiti? Dorim noi o revedere fericită? Da, da aceea dorim noi! Toate acestea să dau nouă, dară să rămănem cu credincioșie, cu zel, cu sinceritate lângă Dumnezeuul nostru iubit și lângă cuvântul lui. Să urmăim păstorului nostru Iisus Christos, prin care vom fi biruitori asupra lumii și diavolului.

Este o revedere pentru cei credincioși, este o revedere fericită, plină de fericire! Mărire lui Dumnezeu!

(Icoana noastră arată doi copii cu bucuria revederii pe față. Mama lor s'a dus încă de dimineață de acasă. De mult o așteaptă ei deja, și în sfârșit o observară, că vine, ba este deja la ușe și le aduce lor daruri cu bucurie și iubire).

Proverbe.

Comorile cerești le putem dobândi pre pământ.

*

Mușcătura de șerpe mic e tot așa de aducătoare de moarte ca și cea de șerpe mare.

Oaspe îngeresc.

Un ostaș muribund creștin rugă pre îngrijitoarea sa ca să-i aducă două păhare de apă, unul pentru el și unul pentru prietenul său, care trebuie să fi venit de departe foarte și de sigur va fi ostenit. Îngrijitoarea zise uimită: „Eu nu văd pre nimeni aici.“ „Dapoi nu-l vezi pre el? întrebă ostașul și arată în aer. „Lângă patul meu stă cineva“. Nu preste mult, sufletul cel scăpat a ostașului a înăntat cu îngerul său păzitor spre aceea țară, unde nu mai există moarte.

Raritățile fericirii pământestii.

După moartea califei din Cordova, au au aflat în odaia lui o foaie de hârtie, pe care au fost următoarele însemnări scrise:

„Sunt cincizeci de ani, că am devenit califa. Am avut avere, m'au prețuit mult, am avut prieteni buni, scurt zis, câte numai și-ar putea pofti un om pamântesc. Acelea zile, în cari ași putea spune, că am fost fericit, le-am însemnat și le-am socotit la olaltă. Toate aceste zile însemnate fericite în rezultatul lor final numai patrusprezece au fost.“

Ceva despre odihnă.

Odihna acestei lumi e o ușoară mângâiere pentru omul călător.

Oricât de dulce ți s'ar părea ție înse aceasta odihnă, ea nici nu să

poate asemăna cu odihna, pe care Iisus a pregătit-o credincioșilor săi.

Odihna lumii acesteia e scurtă și abia ajunge că omul să-și repareze puterile pierdute spre a se da la nouă osteneli.

Iar odihna, pe care Iisus a pregătit-o celor ce-l urmează e veccinică și de nimic nu va fi tulburată.

Bunăvoință.

Un om bătrîn ducea pe spatele măgarului său un sac la moară. Pe cale s'a împiedecat urechiatul și sacul a căzut jos. Bătrînul n'a fost atât de în putere ca să poată ridica sacul. Așa a stat el o bucată de vreme neștiind ce să facă. După câțeva vreme vine într'acolo un domn elegant călare; dar bătrînul nă îndrăzneșt să-l roage ca să-i ajute a ridica sacul. Inse el nici n'a așteptat să fie rugat, ci îndată a descălecat și i a ajutat a ridica sacul. După ce sacul fost pus pe spatele măgarului, bătrînul ridicându-și pălăria întrebă: „Iubite Domnule, cu ce vă pot mulțumi pentru bunăvoință?“

„Cu aceea, prietene, dacă vei vedea pe cineva în năcaz și tu să-i ajuți lui. Aceea va fi cea mai frumoasă mulțumită.“

Moartea e sigură.

Nimic nu e mai sigur decât moartea și nimic mai nesigur decât timpul venirii ei. De aceea trebuie să fim pregătiți, pentrucă va veni și trebuie ca să vină odată.

Redactor responsabil:

VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chiămat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorii“.

Pe anul întreg: dela 1—2 exemplare 1.20 fl. de exemplar. Dels. 3—10 exemplare —.80 fl. de exemplar.
11—50 —.60 — 50—100 —.50

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterii.